

Quisce, 1891 július 9-ikén.

Izerelelt jó barátom!

A napokban kaplam Schreiner barátunk levelet, melyben arról értesít, hogy ő a hírap végével remélhetőleg kézbe lett a tarkönyvrrel s hogy cá intézkedjem, hogy midőn ő a kéziratot benyújtja a honorarium felét megkapassa. Erre a pengze természetesen neki nagy jószág van, mivel — mint levelet ismerem — augusztusban ő is elutazni szeretne valamelyikről a helyre s mivel ugyane hírap végével jól kell költszük Petre, mi nem történelmi nagyszóltóság nélkül.

És az eset is bizonyítja, hogy nagyon idején volna egykor már kezdve lenni azokkal a tárgyi személyekkel. Hogy Schr. barátunk mindegyik a kézirat benyújtásakor kérne pengze, ami neki joga van a megfizető levél alapján, mely az előjáró aláírásával igéri neki, hogy a honorarium felét már akkor folyósíthatja. Amde a bizonyítás a személyes közegénél megállapításakor egészen helyesen midőn kotta ezt a részt akkép, hogy a kézirat elfogadásakor adassék ki a honorarium fele. Azonban a kéz

irat csak akkor lehetett elfogadottak, ha te
és a főt. is is elfogadták, hogy ez között kell
előtt ki kell fedtven (megállapodásaink po-
rirt) s rekedt a levélátvitel kell küldettem.
A ti véleményeketek akkor tudatom meg, ha
már 4-5 év költetést vállalkozt. Ez közzé pro-
cedura. Különösen a személyi cselekedet alkal-
matlan.

Mi a kezdő? Én azt javasolnám, hogy a per-
sónát mihamar minden irányban meg kell
kölni s a kéresemnek kivétel nélkül bizalommal
mindjárt a kezirat beérkezésekor 100 ft-
kintalvára. A persónák megkövetel-
köl a jóra tanítva semmi közbe kiadása sem
lehet kétséges, megemlíti is csak keveset re-
mélhetünk a határolás idő csekély, és alkal-
matlan volta miatt. Én a nagy megérte-
létől távolabbi vagyok lelkiismeretemen, hogy
nem vagyok okos ide vagyis terveim eredetileg
telepítve. A kezirat megérkezése az is.
Egyre közelebb, és minden csekélyesben har-
nyadban kell lenni nemcsak az ifjú, hanem
a közeli, előjárókkal, újjáállal, vata-
nással — hanem megállapodással is.
Ha ez nincs meg, a legutolsó ember is megáll
hatja az egész megérteket s rekedt a ki-
látva kell nézünk érvényes, míg megint
valami rajzosa (mind a régi óra) valóban

megindul.

Ezútonk is vanak, de kölem 1/2 óra járásig
larnak; megvárta az őt meg nem volt kedve.
Ez hangulat. Jánoszi is itt van leír-
napot, halászban van az egyenlő.
Egyre megérteket sokainkat és önkéntes.
Ez a finta van, nem is nagyon gerge, — de
egyre megérteket sokainkat és önkéntes.
Ez a finta van, nem is nagyon gerge, — de
egyre megérteket sokainkat és önkéntes.

Minapilelem nyitva megkapta. Én
dolgozom és érdelem nem várta.
Ez a finta van, nem is nagyon gerge, — de
egyre megérteket sokainkat és önkéntes.
Ez a finta van, nem is nagyon gerge, — de
egyre megérteket sokainkat és önkéntes.

Isten velünk! Nézőlőim kedves nővel és
valószínű

ferde barát

kurkán

/: Jochler-strasse, Nr 87:/